

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/62/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322010412
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2023:8322010412.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. C. XX/XX/XXXX zo dňa 08.07.2022, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. júna 2023 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom E., adresa na doručovanie: E. X, XXX XX E.,

uznáva sa za vinného,

ako otec A. F., nar. XX.XX.XXXX a A. F., nar. XX.XX.XXXX aj napriek tomu, že mu povinnosť prispievať na výživu detí vyplýva priamo zo zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu v Humennom sp. zn. 9C/47/2006 zo dňa 19.02.2007 zmeneným rozsudkom Okresného súdu v Humennom sp. zn. 19P/20/2015 zo dňa 30.03.2015, právoplatný dňa 11.05.2015 bol zaviazaný prispievať na výživu každého dieťaťa sumou vo výške 42,- eur mesačne vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám matky G. F., si v H., v E. a na iných miestach, kde sa zdržiava túto vyživovaciu povinnosť úmyselne pravidelne neplní aj napriek tomu, že vzhľadom na svoje schopnosti a možnosti na výživu detí prispievať mohol, a tak za obdobie od 02.08.2017 do 11.12.2019 (s výnimkou výkonu trestu odňatia slobody od 13.07.2018 do 13.01.2019) dlhuje na výživnom dcéry A. F., a za obdobie od 02.08.2017 do 28.10.2021 (s výnimkou výkonu trestu odňatia slobody od 13.07.2018 do 13.01.2019) dlhuje na výživnom syna A. F. matke maloletých detí G. F. sumu vo výške najmenej 2542,00 eur, a za obdobie od 12.12.2019 do 31.07.2021 dlhuje na výživnom k rukám dcéry A. F. sumu vo výške najmenej 798,00 eur a za obdobie od 29.10.2021 až doposiaľ dlhuje na výživnom k rukám syna A. F. sumu vo výške najmenej 840,00 eur, pričom sa tohto konania dopustil aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Humennom sp. zn. 2T/6/2016 zo dňa 28.09.2016, právoplatný dňa 20.12.2016 bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal 01.08.2017,

teda

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený,

čím spáchal

prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, prihladajúc v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, na § 36 písm. l) Trestného zákona, podľa § 54 Trestného zákona, na trest povinnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín.

o d ô v o d n e n i e :

Trestná vec obžalovaného A. B. bola prerokovaná na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.06.2023 a bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Hlavné pojednávanie bolo za splnenia zákonných podmienok vykonané v neprítomnosti obžalovaného a svedkyne G. F..

Na návrh prokurátora bola postupom podľa § 258 ods. 4 TP prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 13.04.2022, kde obžalovaný uviedol, že si je vedomý vyživovacej povinnosti na svoje deti. Od posledného rozsudku právoplatného 20.12.2016 mal problémy s prácou, nemal stály príjem. V roku 2020 prišiel o vodičský preukaz a aj preto si nemohol nájsť zamestnanie. Keby mal prácu, výživné by platil. V období rokov 2019 až 2021 bol zamestnaný, vykonával pracovnú činnosť na dohodách vo viacerých spoločnostiach, avšak s malým zárobkom. S bývalou manželkou sa chcel dohodnúť, no tá sa mu neozvala. Deťom neposielal peniaze, ani nekupoval darčeky. Zameškané výživné chce splatiť postupne.

Svedkyňa G. F. v prípravnom konaní uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Humenné 19P/20/2015 zo dňa 30.03.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.05.2015, bol jej bývalý manžel zaviazaný prispievať na výživu svojich detí A. a A. sumou 42,00 eur na každé dieťa. A. B. jej predpísané výživné nikdy riadne neplatil. Deti netrpeli núdzou, bolo o nich dobre postarané, otec sa o deti riadne nezaujímal. Za obdobie od 01.01.2017 do 28.10.2021 dlhuje na výživnom sumu 4.158,00 eur. Počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody si splnil povinnosť a ohlásil vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom. Z exekútorského úradu I. I. F. jej bola v apríli 2022 zaslaná suma 331,82 eur. Dlžné výživné za obdobie od 01.01.2017 do 28.10.2021 nezaplatil. Dcére dlžní sumu 798,00 eur a synovi sumu 252,00 eur (do apríla 2022).

Svedkyňa A. F. uviedla, že stredoškolské štúdium skončila v roku 2021, následne odišla pracovať do zahraničia. Keď si otec vyživovaciu povinnosť neplnil, všetko zabezpečovala mama. Núdzou netrpela. Od otca nedostala žiadne výživné, o exekučnom konaní vie od mamy. Nevedela uviesť sumu, ktorú jej otec dlhuje na výživnom. Na odstránenie rozporov vo výpovedi jej bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, kedy uviedla, že suma dlžného výživného predstavuje najmenej 798,00 eur. K prečítanej výpovedi uviedla, že jej vyšetrovateľ predložil dve strany, ktoré si mala prečítať a podpísať. Overila si len osobné údaje a zápisnicu podpísala.

Svedok A. F. potvrdil neplatenie výživného zo strany otca. Ukončil strednú školu. Núdzou netrpeli, veci im zabezpečovala mama. Výšku dlžného výživného nevedel vyčíslieť. Na odstránenie rozporov vo výpovedi mu bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, kedy vypovedal, že mu otec od 29.10.2021 dlží sumu 252,00 eur. Na hlavnom pojednávaní svedok potvrdil správnosť prečítanej výpovede.

Podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola prečítaná výpoveď svedkyne A. J. B. z prípravného konania zo dňa 12.04.2022, ktorá potvrdila, že si A. B. neplní vyživovaciu povinnosť. Za Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny H. oznámili podozrenie zo spáchania trestného činu. Na základe žiadosti oprávnenej osoby a na základe rozhodnutia úrad vypláca G. F. náhradné výživné na syna A. vo výške 42,00 eur mesačne od 01.08.2021. V minulosti bolo menovanej vyplácané náhradné výživné na obidve deti.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie prečítaním prehľadu platenia výživného, detailu pohybu o prijatej platbe z exekútorského úradu, rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 19P/20/2015 zo dňa 30.03.2015 – právoplatný a vykonateľný 11.05.2015, rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/6/2016, trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/51/2017, rodného listu A. F., potvrdenia o návšteve školy A. F., potvrdenia o poberaní náhradného výživného za rok 2018, potvrdenia o školskej dochádzke, správy zo Sociálnej poisťovne, potvrdenia K. C., D. L. J. M. E. vo vzťahu k evidencii obžalovaného vrátane rozhodnutia, odpisu registra trestov, výpisu z Ústrednej

evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR, správy o povesti z Mesta Žilina, exekučného príkazu vo vzťahu k výživnému, pracovného posudku na obžalovaného, výplatnej pásky, správy K. N. L. L. J. K. N. L. O. P. D. Q.. Bola tiež prečítaná záverečná správa o výsledku IPŠ – Okresný súd Žilina – 3Pr/35/2023, odpis registra trestov a lustrácia v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov.

Z prehľadu platenia výživného vyplýva, že si obžalovaný riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, túto povinnosť si počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody v jednotlivých ústavoch nahlásil a iba za apríl 2022 zaplatil na výživnom sumu 331,82 eur, ktorá bola matke detí poukázaná zo strany exekútorského úradu. Podľa správy K. C., D. L. J. M. E. bol obžalovaný vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie opakovane od roku 1992 do roku 2020 a nie je poberateľom štátnych sociálnych dávok, ani dávok pomoci v hmotnej núdzi. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/6/2016 zo dňa 28.09.2016 bol A. B. uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona (neplnenie vyživovacej povinnosti od februára do decembra 2015), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody päť mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. K. C., D. L. J. M. H. potvrdil, že matka detí poberala náhradné výživné pre oprávnených A. F. a A. F. v období rokov 2016 až 2018 a pre oprávneného A. aj v priebehu roka 2021. V odpise registra trestov má obžalovaný osem záznamov o odsúdeniach tuzemskými súdmi (vrátane jedného odsúdenia súdom v R. M.), od roku 2016 má tri záznamy o odsúdeniach Okresným súdom Humenné a Okresným súdom Liptovský Mikuláš (v dvoch prípadoch uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré boli vykonané, v jednom prípade bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na skoršie odsúdenie). V Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkoch má od roku 2016 záznamy o štyridsaťjeden priestupkoch rôzneho charakteru, za ktoré mu boli uložené pokuty v rozsahu od 10,00 eur do 50,00 eur, vo väčšine prípadoch boli priestupky vybavené napomenutím.

Po vykonanom dokazovaní súd konštatuje, že obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné C. XX/XX/XXXX zo dňa 08.07.2022 je dôvodná. Za preukázané súd považuje spáchanie súdeného prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona zo strany obžalovaného A. B., pretože bolo dokázané, že najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený. Obžalovaný priznal neplnenie vyživovacej povinnosti na svoje deti, pričom jeho vinu ohľadne tohto skutku preukazuje aj výpoveď svedkyne G. F., ktorá je matkou detí a ktorá potvrdila, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil. Z výpovedí ďalších svedkov A. F. a A. F. vyplynulo, že si obžalovaný túto povinnosť neplnil ani po tom, ako deti dovŕšili vek 18 rokov. Z výpovede samotného obžalovaného, ako aj z ďalších listinných dôkazov, pritom vyplynulo, že v období, keď si túto povinnosť neplnil, pracoval, resp. vykonával pracovnú činnosť pre viacerých zamestnávateľov, preto súd dospel k záveru, že obžalovaný si mohol plniť vyživovaciu povinnosť v rozsahu, v ktorom bol v civilnom rozsudku zaviazaný plniť výživné. Na základe týchto a ostatných zákonným spôsobom vykonaných dôkazov súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného za spáchaný skutok a mohol ho uznať za vinného z konkrétneho trestného činu. Oproti obžalobe súd pozmenil skutkovú vetu výroku o vine, do ktorej znenia sa premietli výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a v skutkovej vete upravil jednotlivé obdobia páchania činu.

V tomto konaní súd obžalovaného A. B. odsudzuje za jeden trestný čin. Za posudzovaný prečin zanedbania povinnej výživy možno uložiť páchatelovi trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov. Pri ukladaní trestu súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, to je, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd nezistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona. Pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd vyhodnotil ako prevahu poľahčujúcich okolností a z toho dôvodu súd pristúpil k úprave hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona, čím bola stanovená horná hranica trestnej sadzby na tri roky a osem mesiacov.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na kritéria uvedené v základných zásadách ukladania trestov (§ 34 TZ) najmä v ustanovení odseku 3, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a v ustanovení odseku 4, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Každý prípad je súd povinný skúmať a posudzovať individuálne s ohľadom najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Po zhodnotení všetkých relevantných skutočností súd obžalovanému uložil trest povinnej práce vo výmere dvestopäťdesiat hodín. Po tom, ako sa obžalovaný dostavil k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Žilina, súhlasil s prípadným uložením trestu povinnej práce a dodal, že nemá zdravotné obmedzenia alebo iné prekážky, ktoré by mu bránili vo výkone tohto trestu.

Takto uložený trest súd považuje za najvhodnejší na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je primárne prevýchova obžalovaného a ochrana spoločnosti pred ním.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.